

JE LÁ%TO, HORKÁ%TO, LÁ%TO...

Neděle, 18 srpen 2013

Tak jsem po dlouhé době provedla to, za co se musím stydět. Ne že by se mi to nikdy nestalo, ale už jsem se naučila život chodit obezřetně a nezapadat do nastrčených kolejí, ale obloukem se jim vyhnout. Taky si zachovávám nějaké dekorum a úroveň.

Sice mám nejraději tepláky, triko, culík, pivo, špagety, rozpustné kafe u kámožky a lidi, kteří mluví, jim zobák narostl, ale život má zavál do hooch společnosti. Naštěstí jen pracovní. Dělám ji několik let šéfovou administrativního oddělení jedné nadnárodní společnosti. Mám pod sebou dvacet lidí a kromě toho jsem i pravou rukou tzv. CEO – což je velmi distingovaný pán kolem padesáti, vzdělaný, slušný, ale pes na lemply a nemakařenka. Vytáhl si mě cca před osmi lety z davu a naučil mě spoustu věcí. Dal mi šanci, aniž by po mě sáhl jako po ženě. Prostě jsme profi dvojka, respektujeme se a já jsem mu za spoustu věcí vděčná. Díky němu byla nucena se naučit chovat podle bontonu, jíst tím správným způsobem, vést konverzaci, umět jednat s vysoce postavenými lidmi apod. O to raději se vždycky vracím, tam odkud jsem přišla. Nejsem ani vdaná a ani nemám děti. Je mi čtyřicet. Mám přítel, je nám stejně let a jsme stejní job idioti a nejspíš to tak i zůstane.

No a teď k tomu, co se mi stalo. Na návštěvu u kamarádky v jedné nejmenované moravské vsi jsem se opila. Slavilo se bůhví co, myslím, že nějaké kulatiny a já jsem se coby pražanda vmísila mezi bodré moraváky. Nejdříve se k mě moc neměli, ale pak se kolem mě utvořila parta asi pět lidí, hlavně mužů a začala dobrá zábava. Tancovala se grilovalo a pilo. Já jsem se po dlouhé době opravdu uvolnila a pod vlivem alkoholu se zdálo být všechno tak hrozně rázné. Ne tak mé vystřízlivění u kamarádky na kanapi. Probudila jsem se s hlavou jako stěp, v oblečením jsem měla na oslavě a matně jsem vzpomínala, jak zábava pokračovala. Byla jsem totiž trochu umazaná. Samozřejmě jsem si pak vzpomněla... Když už jsem měla dost alkoholu, zvedla jsem se a šla jsem se trošičku kolem rybníka. Procházela jsem, když na mě kdosi začal pískat, byl to jeden muž asi v mém věku, z oslavy. Nesl láhev vína. Dohonil mě a začali jsme si povídat. Byl příjemný a my jsme seděli u rybníka, pili víno a povídali si. Mě začala být zima a on si ke mně přisedl a když byl tak blízko, tak mezi námi začala probíhat ta známá velmi erotická energie. Začali jsme se líbat a pak už to pokračovalo k jedné takovému "sexu na jednu noc". Víím jedno, jmenuje se Roman. Jinak nevím vůbec, ale vůbec nic. Ještě teď, a to už jsem týden v Praze, je mi stydno. Kamarádka nejspíš nic neví, ale co když se to rozkřikne, co když to ona zjistí? No říkám si, kdyby tak o mě věděla má šéfová, co jsem začala tak matně vzpomínám, stálo to opravdu za to... JINDĚŠKA